

03.004

ЦРНОГОРСКА АКАДЕМИЈА
НАУКА И УМЈЕТНОСТИ

ГЛАСНИК

ОДЈЕЉЕЊА УМЈЕТНОСТИ

Књига 8

МИТАР ПЕШИКАН
ИСТОРИЈСКА ТОПОНИМИЈА ЖУПА БРСКОВО И ЉУБОВИЈА

Титоград, 1988.

МИТАР ПЕШИКАН

ИСТОРИЈСКА ТОПОНИМИЈА ЖУПА БРСКОВО И ЉУБОВИБА

Извори грађе за ову обраду јесу:

1) Стонска повеља (*СП*), даровница краља Уроша насловљена Св. Богородици у Стону, којом се дарује село Простѣње са низом заселака и једна уљаревина (пчеларско газдинство) на Љубовићи (објављена у Новаковићевим Законским споменицима, стр. 600—601);

2) Лимска повеља (*ЛП*), опет даровница истог владоца и са истим садржајем (само подробније изложеним), али насловљена Св. Петру на Лиму (објављена у Споменику СКА III, стр. 8—9), што у ствари значи да су обије даровнице намијењене Хумској епископији, чије се сједиште помјерило из Стона у Бијело Поље;

3) Дечанска хрисовуља (у три верзије: *ДХ I*, *ДХ II* и *ДХ III*, објавили П. Ивић и М. Грковић), којом се Дечанима дарују, поред других посједа, и села Јаблчно и Палежи;

4) Херцеговачки попис (дефтер, тефтер) из 1477. године (*ХЕ 1477*), из којег је нама потребну топономастичку грађу објавио Недим Филиповић (Годишњак АНУБиХ XII, стр. 146—149), расправљајући о кнезу Хераку и главарској породици Вранеша, чијим је катунима зимовиште било у предјелу Љубовиће, а попис је у цјелини објавио Ахмед Аличић (Поименични попис санџака вилајета Херцеговина, Сарајево 1985);

5) Бистричка повеља (*БП*, објављена у Споменику СКА III, стр. 6—7), даровница краља Владислава Богородици бистричкој (општењеног текста), којом се бистричкој цркви даје црква у Кичави, што значи у славу ријеке Љубовиће (у његовом горњем дијелу), али није сигурно да се и тај предео, с обзиром на извјесну географску одвојеност, укључивао у жупу Љубовићу.

Извори су, према томе, из средине XIII, прве половине XIV и друге половине XV вијека, а прва се четири међусобно добро повезују, што олакшава одређивање топонима, разумијевање оштећених мјеста из Лимске повеље и читање нејасних граfiја из турског пописа. Пети пак извор, Бистричка повеља, стоји одвојено, и оваје се додаје ради потпуности историјске грађе из предјела Љубовиће.

Изводи из извора

1° А се село у Брсковѣ Простѣн'је, Стричина, Гостиловина, Бистрица, а засел'је му Добрихнина и Бѣлојевина [из СП].

2° Село у Брсковѣ Простѣн'је, а засели-јему Бистрица, Добрихнина, Гостиловина, Стр[и]ч[и]на, Плавковина, Селца, Јасеново, а планина му Коњ. А међе Простѣн'ју: от Таре у стѣну у Пѣловину, право по Горњем дѣлу, узбрдо у Градѣц, от Град'ца по дѣлу у студенѣц у Бурењ, от Бурења право цѣстом у Вел'ју гору, у Писану јелу, от Писане јеле кон Дѣдина поља, право Угарѣч студенѣц, от Угарча студенѣца за Јелѣњу главу, у Бѣлојевину; прѣз рѣку прѣз Тару право узбрдо у планину, по дѣлу у Кричан, отуде право у Столѣц, от Столца у Колѣнку, от Колѣнке у планину Уборѣк, от Уборка на-погор у Градѣц, от Град'ца на-погор право по срѣдѣ Каменице, право у Тару, прѣз Тару у Пѣловину [из ЛП].

3° Ул'јаревина Љубовићева лука [из СП].

4° Ул'јаревина на Љубов... [уништен текст]... вчина, а међа је у доле чело Луке: поток, и ус-поток кон Савина сѣнокоса, у Локв; у горње чело Луке: поток, и ус-поток право у Србево брдо, и по Србеву брду по дѣлу [из ЛП].

5° На Лиму село Церова и Мочила, а на дѣлу Србева брда сѣнокос црковни [из СП].

6° Село Церова, а међе јему: от Чрнилне стѣне... у Локв, на Србевѣ брдѣ сѣнокос Савин [из ЛП].

7° Село Растетина, а међа јему: от Србева брда у Драгањ дол... от Град'ца-у Љубовић'ски дѣл више Скочиторине, от Љубовић'скога дѣла все по дѣлу у Глог [из ЛП].

8° И у Љубовић'ској жупѣ Марко Костић и с дѣцом и с селом Јаблчном [ДХ II: Јаблчни, ДХ III: Јаблчним]. И Чрни му врх засел'је, у Комштици сѣно да си коси, а међа му: од Гевчине како пут греде уз гору, у Кошуту, и у Савин сѣнокос [из ДХ I].

9° И да краљевство ми Прокопија Богдановића, и з-брат'јом, и селом Палежи у Брсковској жупѣ [из ДХ II].

10° Станишта *вранешких катуна* (из ХЕ 1477, у транскр. Н. Филиповића, а у загради и А. Аличића, ако се разликује) — зимско: Љубовић (Љубовићи); *летња*: Вишењак (Јелењак), Иврато (Врато), Потрик (Потрк), Крња Јела, Кричани, Коњ, Ступ, Угарац (Играч), Јурен (Борањ), Камена Вода, Барице (Барица), Жар, Жјајато (Жјебато), Стог (Стога), Пониквице (Пониквица), Јелешка, Дуга.

Графије тих имена, у лат. транслитерацији тур. арабице: l(w)bwuq, (w)uɫnak, wuwratw, potruq, qrnə ulə, qrucanu, kwɫn, ɛstwɔb, wɔgarɔ, uwrɫbwrn, kamnə wwde, žar, baruɔ-, žuyatw-žybatw, ɛstwg-, pwnkwuɔ-, yɫskə' dwgə.

11° Приде краљевству ми игумен Јевстатије, исповѣдѣ ми о црквици Кичавској... И приложи ју краљевство ми к цркви Господинѣ у Бистрици... А међе Кичав... [уништен текст]... црквиште (Крточ) по дѣлу на Лисо како се ками вали, с Лисога на Сѣрицу како се ками вали, обрх Себељева како се ками вали, на Бѣлу гомилу како се ками вали, по дѣлу на (Јарски како се ками вали, Осојну стѣну, прѣмо стѣне у Присојн рт, кон рта Прѣседлѣ, от Прѣсед... [уништен текст]... коvine како се ками вали, по дѣлу на Дуб како се ками вали, и обрх Канице у Облу главу, от Обле главе у дѣл Кнадлов [из БП].

Наведени одломци из споменика и нађена до данас очувана имена омогућавају да се повеже већи број данашњих и средњовјековних имена, да се одреди предио села Јабучног и Простѣн'ја и станишта вранешких катѹна, као и да се стекну одређеније представе о простирању жупа Брсково и Љубовића и турске нахије која је ушла у литературу под именом Љубовић. О томе сам реферисао на ономастичком скупу у Мостару 1983. године, али сам реферат повукао из штампе јер пишући га нисам био сазнао да је изашла књига Жарка Шћепановића „Средње Полимље и Потарје“, гаје је успјешно идентификован низ топонима из повеља о којима говоримо.

Овдје објављујем у азбучном прегледу сву историјску топономију из жупа Брсково и Љубовића нађену у наведеним изворима, додајући аналогije са секција и резултате провјере на терену*. У наведеним одломцима из повеља помињу се и нека мјеста која се налазе на лимској страни водојелнице између Лима и његове притоке Љубовиће (Церова, Мочила и Растетина с међашима, Скочигорина, Каница, Слатина, Себељево), па неће вћи у наш азбучни списак, који се ограничава на слив Љубовиће и предио Брскова у Потарју.

У азбучном прегледу имена из повеља наведена су курзивом, а имена из турског пописа обичним слогом, с тим што су под полунаводницима наведени облици преузети из читања Н. Филиповића и А. Аличића

Преглед историјских топонима из предјела Брсково — Љубовића.

„Барице“ 10° љетње станиште вранешких катѹна. И сам Б а р и ц е, тако и на секцији.

* У идентификовању сачуваних топонима и утврђивању њиховог облика и нагласка помогли су ми мјештани Лука Раковић и Мића Марковић из Бистрице. Крсто Вилаковић из Добриловине, Бранислав Милојевић и Драган Мичовић из Пропићења, Милија Дуловић из Јабучног и Владимир Кљајевић из Чоча (код Б. Поља). — У разазнавању графика у турском попису помогао ми је А. Аличић.

Бистрица 1° 2°, заселац *Простѣн'ја*. И сад Бйстрица (и на секцији), око истоимене лијеве притоке Тарине. Рјечица постаје од два потока, при чему се десни крак зове *Лѣвѣк* а лијеви *Рѣвѣк*, сагласно уобичајеној обрнутој оријентацији (узводно посматрање).

Брсково 1° 2°, *Брскоvsка жупа* 9°, жупа која је обухватала проширење Тарине долине око Мојковца и низводно, око Бистрице и Прошћења. Сад је Брсково само локалитет („коп“) ји. од Мојковца.

Борањ, *Јурен* 10°, летње станиште вранешких катуна. Читање свакако треба поправити у Бурењ (в.).

Бурењ 2°, студенац, ист. међаш *Простѣн'ја*. У ХЕ 1477 тако се зове љетње станиште вранешких катуна (уп. *Борањ*). И сад на секцији Бурењ, а у говору Бурен, планина на развођу Љубовиће и Таре, у ствари размеђе старих жупа. Постоји и Буренски до (и на секцији, мало западно од пл. Бурен), а крај њега и локалитет Студенац (нема воде). Питање је да ли је Бурењ пријдев од основног имена Бурен или је овај други лик накнадна замјена њ→н.

Бѣла гомила 11°, међаш *Кичаве*, можда на развођу према Лиму.

Бѣлојеvина 1° 2°, „засеље“ *Простѣн'ја* у СП, а у ЛП поминута само као међаш. Данас у говору Бјѣлојеvине (мн.), а на секцији непрецизно „Беловина“.

Вел'ја гора 2°, источни међаш *Простѣн'ја*, између Бурења и Писане jеле. Нема је на секцији.

Вилењак, *Јелењак* 10°, љетње станиште вранешких катуна. Графија је wуlnак, гдје је Филиповић почетно w схватио као дио имена, а Аличић као везник ve; биће реалније ово друго. У сваком случају, имена нема на секцији.

Вранеша, сад на секцији предио око горњег тока Љубовиће. Име је у ХЕ 1477 засвједочено као очинство: Вук син Вранеша, а по Н. Филиповићу тако треба схватити и Страхинја син Бранеша, док се кнез Херак помиње само по звању и личном имену, без очинства.

Врато, *Иврато* 10°, летње станиште вранешких катуна. Нема га на секцији. (Ван наше зоне налазимо донекле аналогно Вратло).

Гевчина 8° (евент. и оштећено ... вчина под 4°), међаш *Јаблчног*. У ДХ је v све три верзије написано тако да би се морало читати *ѣе* (ГЮ-), али је то ипак само непрецизност која се понављала преписивањем, јер је данас у говору Гѣвчина. То је сада ливада на лијевој обали Љубовиће, на југу предјела села Јаблчно, а по природним условима могла је ту бити и малена насеобина.

Горњи дѣл 2°, источни међаш *Простѣн'ја*, негдје између Таре и Град'ца (I).

Гостиловина 1° 2°, заселак *Простѣн'ја*. И сад *Гостиловина* (и на секцији). Топоним је изведен од личног имена *Гостило* (потврђено у ДХ, дериват старе слов. именске основе *Гост-*), те га није реално доводити у везу с богумилским звањем *гост* (уп. нав. дело Ж. Шћепановића, стр. 32).

Градѣц (I) 2°, источни међаш *Простѣн'ја*, десно од Таре. Данас *Грѣдац* (и на секцији).

Градѣц (II) 2° (други помен у истим међама), такође међаш *Простѣн'ја*, али негдаје на другој, лијевој страни Таре (ка *Синьавини*). Нема га на секцији. (Трећи *Градѣц*, под 7°, биће ван предјела наших жупа. Ни њега нема на секцији).

Дѣдино поље 2°, сз. међаш *Простѣн'ја*, негдаје између *Писане јеле* и *Угарча*. На том правцу види се на секцији само *Камено поље*.

Добринина 1° 2°, заселак *Простѣн'ја*. Нема га на секцији (не може се поистовјетити са *Добриловином*).

Дуб 11°, међаш *Кичаве*. Нема га на секцији.

Дуга 10°, љетње станиште вранешких катуна. На секцији налазимо ороним и име предјела *Дуга*, и то доста близу предјела *Вранешти*, али на сјеверу, а не ка југозападу — гдје се налазе остала идентификована вранешка стаништва.

Жар 10°, љетње станиште вранешких катуна. Сада *Жари* (и на секцији), у сливу Таре; постоји и у сливу Љубовиће истимени предјео, али се онај у сливу Таре боље повезује са утврђеним вранешким стаништима.

Жјајато, *Жјебато* 10°, љетње станиште вранешких катуна. Биће да графију треба схватити као *жууатw*, што би се могло прочитати напр. као „*Жијато*“, „*Зјато*“ (са меким *з* као у *дијал.* *кози* од *козји*) или сл. На секцији налазимо *Батло* на сјеверу зоне утврђених вранешких станишта, али је теренска провјера показала да постоји и друго *Батло*, управо у предјелу гдје су вранешка станишта најгушћа (јужно од *Угарча*). Ова имена вјероватно потичу од старијег *Зјатло*, а то опет може бити прерада или осмишљавање лика записаног у тефтеру (односно сличан са *Врато*: *Вратло*).

Иврато (са тур. протезом *и-*), в. под *Врато*'.

Играч, в. *Угарч*.

Јаблчно 8°, дечанско село у жупи Љубовићи. То је данашње *Јабучно* (на једној секцији тако, на другој пак непрецизно „*Јабучна*“), у падини између ријеке Љубовиће и развођа према Лиму, како се простирао и дечански посјед. У самом селу не зна се за некакву локалну рударску традицију (која би објаснила даровање овако удаљеног посједа *Дечанцима*, уп. *Палежи*), али се десетак километара западно на секцији види ороним *Сребрница*.

Ја)тски 11° (несигурно се чита због оштећеног текста), међаш *Кичаве*, биће негдаје на развођу према Лиму.

Јасеново 2°, заселак *Простѣн'ја*. Нема га на секцији.

Јелџња глава 2°, сз. оријентир у међама *Простџн'ја* („за Јелџњу главу“), између *Угарча* и *Бџлојевине*. Управо ту на секцији налазимо „Јелин врх“, што је картографска омашка, јер је у говору *Љељени врх*, а то је свакако некадашња *Јелџња глава*.

„Јелењак“, в. под „Вилењак“.

„Јелешка“ 10°, љетње станиште вранешких катуна. Нема га на секцији.

„Јурен“, в. под „Борањ“.

„Камена вода“ 10°, љетње станиште вранешких катуна. На секцији се, у зони станишта, види само *Камено поље*, што можда значи познату појаву оном. индукције атрибута, а можда је независан топоним.

Каменица 2°, ји. међаш *Простџн'ја*, негдје близу Таре на њеном лијевом обрешју. Нема је на секцији.

Кичава 11° (потврђено као *Кичавска црква* и општењено *Кичав...*), предно црквеног имања које се дарује Богородици бистричкој. *Кичава* је данас предно у горњем дијелу слива *Љубовиће*, око *Кичавске ријеке*, а ту је био и стари метох.

Кнадлов дџл 11°, међаш *Кичаве*, који можда и није топоним него описни назив, по власнику.

Колњка 2°, међаш *Простџн'ја*, негдје лијево од Таре, ка *Сињавини*. Нема је на секцији.

Коњ 2°, дио метоха *Простџн'ја*, његова „планина“. Свакако је исто и „*Коњ*“ 10°, љетње станиште вранешких катуна. Сад налазимо само *Коњиц* (на секцији и у говору), а то може бити или исто што и *Коњ* (само у измијењеном облику) или пак одразно, опозитно име, тј. некадашњи деминутив супротстављен главном појму *Коњ*.

Кошуга 8°, међаш *Јаблног*. Нема га на секцији.

Кричан 2°, међаш *Простџн'ја*, биће ка западу, лијево од Таре (друго је „*Кричани*“). У том предјелу мјештани знају за *Кричачко поље*.

„*Кричани*“ 10°, љетње станиште вранешких катуна, тј. десно од Таре (за разлику од претходног имена), као сва идентификована станишта. Нема га на секцији.

„*Крња јела*“ 10°, љетње станиште вранешких катуна. Нема га на секцији у саговарајућем предјелу. То је, иначе, доста чест топоним (има нпр. једна *Крња јела* лијево од Таре, у предјелу *Сињавине*, једна у подгорју *Орјена* и др.), који сигурно има неки скривени језички мотив (нека врста четинара?), јер није вјероватно да би се проста окрњеност тако везала управо за јелу.

„*Крточ*“ 11° (несигурно прочитано), међаш *Кичаве*. Нема га на секцији.

Лисо 11°, међаш *Кичаве*. На секцији је Лиса вијенац између *Кичаве* и лимске долине, а у ужем значењу један дио тога вијенца.

Локва (или старије *Локи*, *Локъв*) 4° 6°, заједнички међаш *Љубовићеве луке* и лимског села *Церове*, што значи да је био на развођу Лима и Љубовиће (уп. *Савин сѣнокос* и *Срђево брдо*). Нема га на секцији.

Лука, в. *Љубовићева лука*.

Љубовића, посредно потврђено име (уп. даље двочлане називе) у значењу жупе око истоимене ријеке, а можда је име било и непосредно потврђено у оштећеном тексту под 4°: „Ул' жаревина на Љубов...“; у турско доба нахија (уп. ниже *Љубовић'*). Име *Љубовићева лука* упућује на облик *Љубовић* у основи, а и турски назив се пише без завршног вокала. Жупа није прелазила границе слива истоимене ријеке, па је непрецизна формулација у Историји Црне Горе 2/1, стр. 50: „... жупана Дмитра, који је у жупи Љубовићи, дуж Лима, у Бродареву, подигао 1281. цркву“. Ријека је на секцији означена као „Љубовија“, али је у мјесном говору само *Љубовића*.

Љубовићева лука 3°, или у елипси *Лука* 4°, пчеларство газдинство („ул' жаревина“) даровано Хумској епископији, које се налазило крај ријеке Љубовиће, вјероватно узводно од *Јаблног* (судећи по међашу *Срђево брдо*, в.). Нема је на секцији, али је по казивању мјештана узводно од *Јабучног Мировића лука*, а низводно *Палска лука*.

Љубовић'ска жупа 8°, исто што и *Љубовића* у значењу предјела.

Љубовић'ски дѣл 7°, описни назив као међаш полимског села *Расветине*, источног сусједа жупе *Љубовиће*. Сачуван је топомим *Скочигорина*, те знамо да се формулација „у Љубовић'ски дѣл више Скочигорине“ односи на развође Љубовиће и Лима сјеверније од *Јабучног*, наспрам *Шаховића* (данашњег *Томашева*).

Љубовић', *Љубовићи'* 10°, зимско станиште вранешких катуна и турска нахија. У том облику назив је ушао у историјску литературу, као име нахије, али је то само непогођено читање граfiје из тефтера (у твр. арабици се једнако записује наше *ћ* и *џ*). Исправно је *Љубовић(а)*, што значи да је турска нахија наслиједила име старосрпске жупе, око истоимене ријеке. Судећи по топониму *Вранешци*, зимско станиште кнеза Херака и цијеле скупине катуна било је око горњег тока *Љубовиће*, ка сјеверу од *Томашева*, тако да су се, идући низводно, насеобине овако низале: *Вранешци*, *Љубовићева лука*, *Јаблно*, *Гевчина*.

Обла глава 11°, међаш *Кичаве*, негде је на развођу према полимском предјелу *Каница* (сад *Каље*). Нема је на секцији.

Осојна стѣна 11°, међаш *Кичаве*. Нема је на секцији.

Палежи 9°, дечанско село негдје „у Брсковојој жупџ“. Нема других топографских података у споменику, а то значи ни наде за прецизнију убијацију, јер је топоним *Палеж* (и) у овим крајевима веома обичан. Тако сам од мјештана сазнао за локалитет *Палежа* у предјелу *Прошћења* и *Палеж* изнад *Бистрице*, али је за дечанско село вјероватније да је било негдје ближе руднику; сва је, наиме, прилика да је брсково село даровано Дечанима управо зато да им се обезбиједи удио у рудницима, слично као што им се јамчи годишње педесет нада гвожђа у руднику *Глуха Вас*.

Писана јела 2°, међаш *Простџн'ја*, на крајњем сјеверу његовог земљишта. Сад предио *Писанџа* јела (и на секцији).

Плавковина 2°, заселак *Простџн'ја*. Нема је на секцији. *Потрик'*, *Потрк'* 10°, љетње станиште вранешких катуна. Сад *Потрк* (и на секцији), а вјероватно је тако било и у ср. вијеку.

Прџседлџ (двојински облик?) 11°, међаш *Кичаве*. Нема га на секцији.

Присојџн *рт* 11°, међаш *Кичаве*. Нема га на секцији.

Простџн'је 1° 2°, село на Тари даровано Хумској епископији, са осам заселака и планином. Сеоско земљиште захватало је широк простор, на сјеверу до развођа *Таре* и *Бехотине*, а на југу до сјевероисточних висова *Сињавине*. Данас је *Простџн'је* село на десном побережју *Таре*.

Пџловина 2°, међаш којим се почињу и завршавају међе *Простџн'ја*, „стџна“ близу *Таре* с њене десне стране, негдје к југу од *Град'ца* (I). Мјештани не знају за овај топоним и нема га на секцији.

Савин сџнокос 4° 8°, *сџнокос Савин* 6°, *сџнокос цркoвни* 5° — сјенокос око развођа *Љубовиђе* и *Лима* („на дџлу *Срџева брда*“ 5°), на који је избијало земљиште *Љубовиђеве луке*, *Јаблчног* и полимског села *Церове*. Назив сјенокоса је вјероватно по Св. Сави или архиепископу Сави 11. Нема га на секцији, а није нађен ни испитивањем на терену.

Селца 2°, заселак *Простџн'ја*. Нема га на секцији, али је његов праг свакако локалитет *Селоце* у *Јаковићима* (предно *Прошћења*).

Срџево брдо 4° 5° 6° 7°, заједнички међаш *Љубовиђеве луке* и лимских села *Церове* и *Растетине*, а и са *Савиним сџнокосом* је био у додиру или се преклапао с њим, те је индикативан за утврђивање размјештаја метоха. Нема га на секцији, али га констатује Ж. Шћепановић (нав. дјело, стр. 39), у облику *Срџевац*.

Стог', *Стога'* 10° (биће погођеније прво читање), љетње станиште вранешких катуна. Нема га на секцији, али на развођу сливова *Љубовиђе* и *Бехотине* налазимо *Стожер*, што би могло бити исто.

Стољц 2°, међаш *Простѣн'ја*, лијево од Таре. Нема га на секцији, али мјештани потврђују ороним *Стòлац* изнад Би-стрице.

Стричина 1° 2°, заселак *Простѣн'ја*. И сад *Стрѣчина* (и на секцији).

Ступ 10°, љетње станиште вранешких катуна. И сад *Стѹп* (и на секцији).

Сѣрица 11°, међаш *Кичаве*. Нема је на секцији.

Тара, ријека, у међама *Простѣн'ја*, чије се земљиште налазило с обје стране Таре.

Уборѣк 2°, међаш *Простѣн'ја*, планина негдаје лијево од Таре, ка Сињавини. Нема га на секцији.

Уборѣк 2°, међаш *Простѣн'ја*, планина негде лијево од Таре, ка Сињавини. Нема га на секцији.

Угарѣч 2°, међаш *Простѣн'ја* (студенац), и *Угарац'*, *Играч'* (исправно је читање: *Угарац*) 10°, љетње станиште вранешких катуна. Данас на секцији *Угарѣча*, а у говору *Уг̄арѣче*.

Чрни врх 8°, „засеље“ *Јаблног*. Не потврђују га ни секције ни мјештани.

Нешто историјске топономије из предјела Брскова и Љубовибе садрже и турски пописи из 1452/5, 1455. и 1489. године (само је друпи објављен), али ће то бити приказано у наредном прилогу, посвећеном најстаријим турским пописима црногорских предјела.

Што се тиче антропонимије, узорак личних имена имамо у попису *Јаблног* у ДХ (приказао сам га у Гласнику Одјељења умјетности ЦАНУ 3, стр. 79—83), а с почетка турскога доба имамо већ и знатно богатије пописе. Имена из вранешких катуна (заједно са другим именима из Затарја) приказана су у мојој монографији „Зетско-хумско-рашка имена на почетку турскога доба“ (стр. 334, одн. Ономатолошки прилози V, стр. 78), а у наредном прилогу, додаћемо и нешто брсковске грађе.

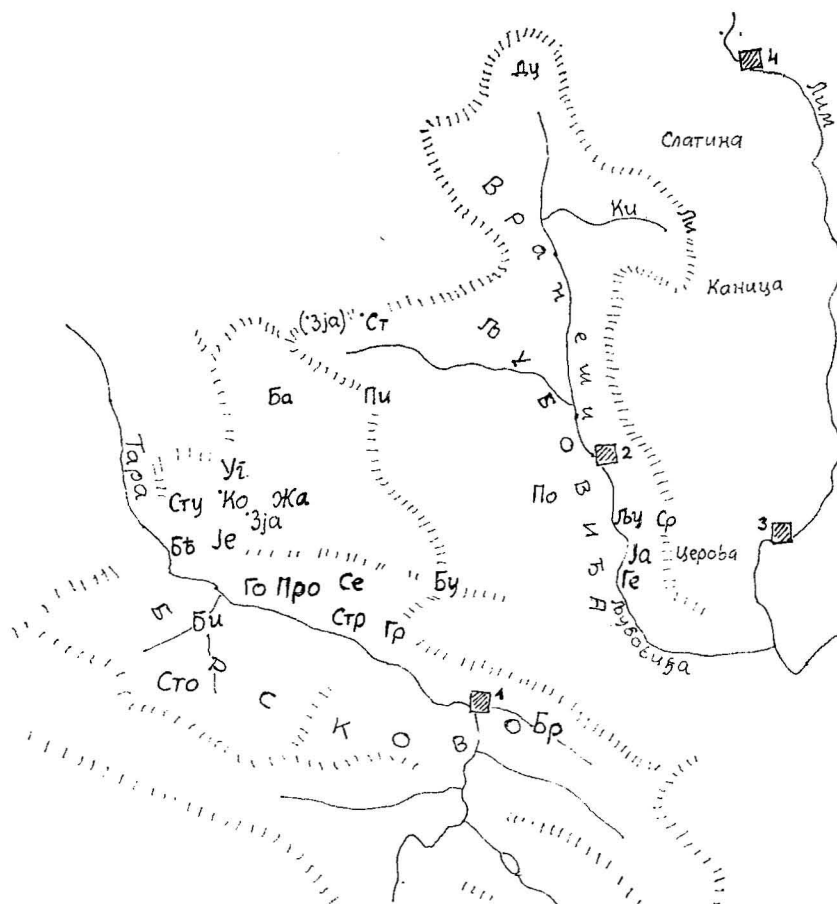
МИТАР ПЕШИКАН

Белград

ИСТОРИЧЕСКАЯ ТОПОНИМИЯ ИЗ ЖУП БРСКОВО И ЛЬУБОВИБА

Резюме

Очерк представляет собой обзор исторической топонимии из двух средневековых жуп в бассейне Лима и Тары, сохраненной в нескольких грамотах и в одном из турецких кадастров. В источниках обнаружено 65 исторических местных названий, примерно половина которых сохраняется в современной топонимии, иногда в измененном виде.

ИДЕНТИФИКОВАНИ ИСТОРИЈСКИ ТОПОНИМИ ИЗ БРСКОВА И ЉУБОВИЋЕ:

Ба (рице)	Ге (вчина)	Ки (чава)	По (трк)
БЂ (лејвина)	Го (стиловина)	Ко (њ)?	Про (ст'н'је)
Би (стрица)	Гр (адџ)	Ли (со)	Се (лца)
Бр (сково) <u>руд.</u>	Ду (га)	Љубовиџа ж.	Ср (ђево брдо)
Брсково ж.	Жа (ри)	Љубовиџа р.	Ст (ог)
Бу (рењ)	Зја (то)?	Љу (бовиђева	Стр (ичина)
/студенац/	Ја (блчно)	лука)	Ст (уп)
Вранеш	Ја (лџа глава)	Пи (сана јела)	Уг (арџ)

ДАНАШЊА МЕСТА:

1. Мојковац	3. Бијело Поље
2. Томашево	4. Бродарево